

[Holmberg.]

nogle flere afgifter på motorkørslen, og gør ganske kynisk op: den dollarpræmiering, vi har haft før, gør vi permanent, så har vi de penge sikret endda med et ekstra nap på 30-40 mill. kr., så har vi også dem. Man kunne gå videre og sige, at det egentlig er mærkeligt, den højtærede minister vil nøjes med disse penge med den indstilling, han åbenbart har. På længere sigt tror jeg imidlertid, at alt dette vil virke helt modsat af, hvad ministeren har tænkt sig. Det er som sagt svært at diskutere, når det sker ud fra et helt forskelligt syn på, hvordan de afgifter vil virke, som nu lægges på motorkørslen. Ministeren kunne lige så godt have lagt skat på skibe og værktøj, hamre, knibtænger, høvlebænke m. v., det er også en form for produktionsmidler.

Af samtlige partier er socialdemokratiet det, der har den mindst venlige indstilling over for motorkørslen. Det er, som om dette store parti er gået i stå her. Det er efter min mening slet ikke fremsynet nok. Jeg er helt sikker på, som jeg sagde det i mit første indlæg, at bedre transportmidler vil betyde fremskridt for samfundet — de to ting hører absolut sammen. Det er, som om det går gennem ministerens tale her og tidligere, at vi ikke har råd til at være på linje med de andre lande på dette punkt; jeg mener imidlertid, at vi ikke har råd til at lade være. Afgifterne antager nu en højde, som jeg faktisk ikke synes vi kan være bekendt. Vi ved, at når vi køber et automobil, betaler vi for to, og valutavanskeligheder er altid tilbagevendende under de socialdemokratiske regeringer. Når de kommer, bliver de forsøgt imødegået, og her må motorkørslen altid holde for. Har det så vist sig at være en hensigtsmæssig fremgangsmåde? Jeg mener nej. Begrundelsen for den er ofte, at det er nødvendigt med flere skatter, fordi forbruget er for stort og vi importerer for meget.

Hvorfor ikke anlægge den betragtning, at det er eksporten, der er for lille? En af årsagerne dertil er, at al økonomisk virksomhed her i landet er stærkt afhængig af motortransporten, som man stadig pålægger nye skatter til skade for vor konkurrenceevne. Men — som jeg sagde før — det er lidt svært at diskutere med den højt-

ærede minister, når vi ser så forskelligt på dette led i produktionen.

Ninn-Hansen: Det dagsordensforslag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremsat, kan vi ikke stemme for; det strider imod vor opfattelse, idet forslaget går ud på en importregulering, hvorimod vor politik er et ønske om liberalisering. Jeg kan derfor afvise dette dagsordensforslag såvel på venstres som på det konservative folkepartis vegne. Det er to liberale partier, der ikke ønsker at medvirke til det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslår, og så kan den højtærede finansminister for min skyld tale lige så meget, han vil, om trekantet opposition. Den opposition, jeg taler om, er den liberale opposition, jeg her har nævnt.

I øvrigt har jeg ikke mange bemærkninger til den højtærede finansminister, men må dog sige om den højtærede finansministers forslag til liberalisering af indførslen af brugte biler — det var jo slået op i den socialdemokratiske presse og andre steder som liberalisering — at hvis man nu vil gennemføre denne 6 måneders regel, skulle man så ikke hellere tage det om de brugte biler helt ud af forslaget. Når vognen har været brugt i 6 måneder, må man altså give 10 pct. nedslag i afgiften, men så vidt jeg husker — det ved den højtærede finansminister sikkert bedre end jeg — kan man afskrive en vogn med 15 pct. årlig. Selv om folk altså er så heldige, at de kan få en brugt vogn, lige når de seks måneder er gået, kan det simpelt hen ikke betale sig for dem. Skulle man ikke, selv om man så ikke længere kan smykke forslaget med ordet liberalisering, tage bestemmelsen helt ud?

Den højtærede minister spurgte om vor stilling til en automobiltold. Dengang det var det konservative folkeparti, den højtærede minister var i forhandling med om toldspørgsmålet — sådan har det jo været engang — mener jeg, at den højtærede minister foreslog en automobiltold, som vi ikke ville medvirke til. Men hvorfor interesserer det egentlig den højtærede finansminister så meget? Den højtærede finansminister kan blot se hen på den højtærede økonomiminister og den højtærede minister uden portefølje hr. Vigge Starcke; dér har den højtærede minister nogle, han kan